

ΕΤΟΣ Ζ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 335

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δ. 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῦναι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Ἰουλίου 1885.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

 Εἶνε γνωστὸς ὁ θόρυβος καὶ ἡ μεγίστη προσοχή, μεθ' ἧς ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος παρακολουθεῖ συνήθως τὸ τόσῳ σπανίως συμβαῖνον ἀστρονομικὸν φαινόμενον τῆς διαβάσεως τῆς Ἀφροδίτης· ἀλλ' ἤδη ἡ διὰ βασις τῶν συνόρων ὑπὸ μιᾶς ἀπλῆς γυναικὸς ἀπειλεῖ νὰ προκαλέσῃ πολὺ περισσότερον θόρυβον καὶ νὰ γεννήσῃ σοβαρωτάτας περιπλοκάς. Τὸ ζήτημα ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον ἐκκρεμές καὶ οἱ ἐκατέρωθεν φρουροὶ τῆς γραμμῆς ἴστανται ἐν ὅπλοις ὑποβλέποντες ἀλλήλους. Τὸ ἐφ' ἡμῖν μόνον διάβημα λυσιτελὲς καὶ σύμφωνον πρὸς τὴν φύσιν τῆς ὑποθέσεως κρίνομεν ν' ἀποσταλῇ πρὸς ἐξέτασιν τῶν γεγονότων καὶ διακανόνισιν αὐτῆς κατάλληλος ἐπιτροπὴ ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε εἰδικῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν τῆς γυναικολογίας ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ.

Καὶ θὰ λυθῇ τότε καὶ ἡ ἀκόμη ἐξακολουθοῦσα ἀπορία τοῦ κοινοῦ ποία ἄρα γε νὰ ἦτο ἡ μυστηριώδης αὐτῇ γυνή, περὶ ἧς τόσαι συγκεχυμέναι καὶ ἀντιφατικαὶ εἰδήσεις διαδίδονται, ἐφ' ὧν δύσκολον θὰ ἦτο τις ν' ἀποφανθῇ. Ἐν τούτοις ἡμεῖς θετικωτέραν ἐξ αὐτῶν θεωροῦμεν τὴν ἰδιαιτέρως ἀνακωινωθεῖσαν τῷ «Ἀσμοδαίῳ», ὅτι ἡ ἐν λόγῳ γυνή ἡ μᾶλλον τὸ φάντασμα τοῦτο εἰσῆλθεν ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ εἰς τὸ κράτος μας, ἦτο δὲ ἡ Μακεδονία, ἥτις ἀπεφάσισε νὰ ἐλθῇ αὐτοπροσώπως καὶ νὰ ἰκετεύσῃ τὸ ἔθνος νὰ τὴν σώσῃ ἀπὸ τοῦ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Τρικούπη.

Φοβερά σημεῖα ὑδροφοβίας δεικνύει ἀπὸ τινος ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ὅταν ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ κόσμος ταρασσεται, οἱ πυροσβέσταί τοῦ ἐξωθεν φυλακείου ἐτοιμάζουσι τοὺς σωλῆνάς των, αἱ κυρίαι τρέπονται εἰς φυ-

γὴν, οἱ φρονιμώτεροι τῶν βουλευτῶν προτρέπουσι τοὺς κλητῆρας νὰ δράμωσι πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ κυνοκτόνου, καὶ ὁ κ. Συγγρός, ὅστις ἐκάθισεν εἰς τὴν κυβερνητικὴν πτέρυγα, σταυροκοπεῖται ἐντρομος ἀναλογιζόμενος ποῖον ἀνήκουστον χίνδυνον διέτρεχε τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς διετέλει εἰς τρυφεράς σχέσεις μετὰ τόσον ἐπιφόβου ἀνθρώπου. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ ἐξῆς τῷ κ. Τρικούπῃ νὰ ἀγορεύῃ ἀνευ φιμώτρου.

Ἀξιοθαύμαστος ἰδίως εἶνε ἡ τακτικὴ του ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἀποχωρήσεων. Ὅταν εὐρίσκετο ἐν τῇ κυβερνήσει σφοδρὸς κατεφέρετο κατ' αὐτῶν καὶ λαῦρος ἐπετίθετο κατὰ τῆς πρῆν ἀντιπολιτεύσεως ὡς μεταχειριζομένης αὐτάς· ἤδη, ὅτε αὐτὸς εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀντιπολιτείσει, ἐγειναι καὶ αὐταὶ τὸ προσφιλέστερόν του ὅπλον. Ἡμεῖς πάντοτε ἐπεριμένομεν ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐπὶ τέλους ὅτι τὸ δυστυχὲς κόμμα του μόνον ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ἀποχωρήσεων καὶ ἀποχωρημάτων δύναται νὰ ζήσῃ.

Εἶνε δὲ αἱ τελευταῖαι ἰδίως συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ταύτης ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν μοναδικαί, ὅχι μόνον διὰ τὸν τρόπον τῶν συζητήσεων καὶ τὰ κατ' αὐτάς συμβαίνοντα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ προτεινόμενα εἰς συζήτησιν θέματα. Μετὰ τὴν περίφημον ἐπὶ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς φιλονεικίαν, καθ' ἣν ἐπὶ ὥρας σοβαρώτατα ἐξητάζετο ὡς λόγος τῆς γνησιότητος ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς ἡ ἀρχαιότης τῶν οἰκογενειῶν τῶν δύο διαμαχομένων διὰ τὴν θέσιν τοῦ ὀγδόου βουλευτοῦ, ἤδη ὁ κ. Ἀργυρόπουλος παρέστη ζητῶν παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ, ἐπὶ τῆς γνωστῆς του ἔριδος πρὸς τὸν κ. Χοϊδάν, ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὗτος εἶνε παράφρων. Δυστυχῶς ἡ Βουλὴ ἔκρινεν ὅτι τὰ καθήκοντα αὐτῆς δὲν περιλαμβάνουσι καὶ τὴν φρενολογίαν καὶ ἠρνήθη νὰ δώσῃ τὴν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἀδειαν.

Καὶ εἶχε μέγα δίκαιον. Ἀφοῦ εἶνε πασίγνωστον πρὸ πολλοῦ ὅτι τὸ μόνον πράγμα ὅπερ γενικῶς ἐλλεῖπει ἀπ' αὐτῆς εἶνε ἡ λογικὴ, ἂν προέβαινεν εἰς τὴν αἰτουμένην παρ' αὐτῆς

ἀπόφασιν, ὁ κόσμος θὰ ἐπερίμενε δικαίως ν' ἀκούσῃ μετὰ τοῦτο ὅτι καὶ τὸ εὐαγὲς καθίδρυμα τοῦ Δρομοκατῆ ἢ τὸ Σωφρονιστήριον Κερκύρας μεταβάλλονται εἰς συνέδρια φρενολόγων καὶ ἀρχίζουν νὰ συσκέπτονται περὶ τῆς διανοητικῆς καταστάσεως τῶν μελῶν των.

* *

Ἄλλ' ἂν δὲν μετεμορφώθῃ ἔτι εἰς ψυχιατρικὸν σωματεῖον, εἰς μερικὰς περιστασεις γίνεται καθ' αὐτὸ παράρτημα τῆς σκηνῆς τοῦ «Ἀπόλλωνος» ἢ τῶν «Ὀλυμπίων». Οὕτω κατὰ τὴν αὐτὴν πολυθρόνητον ἔριν, ἐνῶ ὁ εἰς τῶν ἀντιπάλων ὠμίλει, ὁ ἕτερος παραστὰς ἐνώπιον τοῦ βήματος εἶπε μεγαλοφώνως: «Ἡ ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ παύσῃ ὁμιλῶν, ἢ θὰ τὸν φονεύσω.» Μετὰ τὰς τραγικότητας ταύτας καὶ τὴν ἐντύπωσιν, ἣν φαίνονται προξέουσai εἰς τὸ κοινόν, πολλοὶ τῶν βουλευτῶν σκέπτονται καθὰ μανθάνομεν νὰ προσλάβωσι τὸν κ. Ἀλεξιάδην ὡς διδάσκαλον πρὸς ἐκμάθησιν τῆς δραματικῆς ἀπαγγελίας.

* *

Τὸ τραγικώτερον ὅμως ὅλων εἶνε αἱ διπλαῖ συνεδριάσεις καθ' ἡμέραν. Ἐνῶ ἔξω ὁ ἥλιος καταφλέγει τὰς ὁδοὺς καὶ ἀτρεμεῖ πᾶσα ἡ πόλις μὴ διαταρασσομένη ὑπὸ τῆς ἐλαχίστης πνοῆς ἀνέμου καὶ οἱ διαβάται δὲν τολμῶσι νὰ πατήσωσι τὸ θερμὸν ἔδαφος καὶ ὁ μεταμεσημβρινὸς ὕπνος περισυλλέγει ἐν ταῖς οἰκίαις πάντας, αὐτοὶ μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὴν πρωϊνὴν συνεδρίαν συνέρχονται καὶ μετὰ μεσημβρίαν καὶ παραμένουσι μέχρι τῆς νυκτός. Ὁ ἄκρος ζηλωτὴς κ. Μεσσηνέζης μὴ εὐρίσκων ἐν τούτοις ἀρκούσας ταύτας σκουπεύει ὡς μανθάνομεν νὰ προτείνῃ καὶ τρίτην, μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

* *

A propos διὰ τὸν κ. Μεσσηνέζην.

Αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ ἀξιότιμος δῆθεν ἀκούσιος βουλευτὴς Αἰγίου ἔλαβεν ἐσχάτως ἀνησυχαστικὰς ἐπιστολάς μετὰ τὰς τελευταίας ἀγορεύσεις του, ὁμοίας ἐκείνων ἃς εἶχε λάβει καὶ περίσου. Καθὰ μετὰ πάσης βεβαιότητος πληροφορεῖται ὁ «Ἀσμοδαῖος», καὶ ἐκεῖναι καὶ αὗται αἱ ἐπιστολαί, αἱ τοσοῦτον ταραξάσαι τὸν κ. Μεσσηνέζην, περιεῖχον ὅτι ἂν ἐξακολουθήσῃ πολιτευόμενος ὡς πολιτεύεται πολὺν καιρὸν ἀκόμη θ' ἀναγκασθῇ νὰ μένῃ ἐν τῇ αὐτῇ ἀπλῇ βουλευτικῇ θέσει, ἣν κατέχει ἤδη.

* *

Τὸ γνωστότατον κατὰστημα κατασκευῆς ἐγχωρίων ὀμβρελλῶν τῶν ἀδελφῶν Τσιμωνίδου διέκοψε τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἰδιωτικῆς παραγγελίας, ἀσχολούμενον εἰς τὴν κατασκευὴν μεγάλου ποσοῦ ἀλεξιβροχίων παραγγελθέντων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς διὰ πρόληψιν πάσης ἐνδεχομένης ἀκουσίου ψυχρολουσίας, οἷαν ὑπέστη ἐσχάτως ἐπὶ τῆς ἑδρας του, λίαν ὡς ἐννοεῖται δὲ ἀκαταλλήλου διὰ τὴν γεροντικὴν του ἡλικίαν.

* *

Μέγας κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἀριθμὸς ὁδοστρωτῆρων ἐκομίσθη ἐσχάτως πρὸς τακτοποίησιν καὶ βελτίωσιν τέλους πάντων τῶν ἀφορήτων δρόμων μας. Ἀς ἐλπίζωμεν, ἂν καὶ εἶνε τόσῳ προβληματικόν, ὅτι αὐτὴν τούλάχιστον τὴν φαρὰς κατὰ θὰ γείνῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ποδῶν καὶ τῶν σωμάτων μας. Πότε ὅμως θὰ γείνῃ δυνατὸν νὰ εὐρεθῶσιν οἱ πολὺ χρησιμώτεροι ὁδοστρωτῆρες οἱ μέλλοντες νὰ στρώσωσι διὰ τὸ ἔθνος τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν πρόοδον;

* *

Μεταξὺ τῶν ἀγαλμάτων, τῶν ἐσχάτως ἀφικομένων, ἅτινα ἐδώρησεν εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων ὁ Λόρδος Μπιούτ διὰ νὰ στηθῶσιν εἰς τὰς πλατείας, ὑπάρχουσι καὶ τινὰ παριστῶντα μερικὸς δημοτικὸς συμβούλους διὰ νὰ μείνῃ αἰωνία ἡ μνήμη τῆς προθυμίας καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντός των ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου. Ὑπάρχει πρὸς τούτοις ἐν ἀγάλμα ἐκταίτου μεγέθους παριστῶν τὸν πρῶτον Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ νῦν βουλευτὴν Κορινθίας, κρατοῦντα ποιμενικὴν ράβδον, ὅπερ θὰ στηθῇ πλησίον τῆς τάφρου τῆς Βάθειας.

* *

Χαρακτηριστικώτατον τῆς σοβαρότητος τῶν αἰτήσεων τῶν ραπτῶν καὶ ραπτεργατῶν, τῶν διενεργησάντων τὴν τελευταίαν διαδήλωσιν κατὰ τῆς ἐλαφρότητος τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν ἐξωθεν εἰσαγομένων ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων δασμοῦ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐξ ὅλων τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐξέλεξαν ὅπως ἀποταθῶσι καὶ ζητήσωσι τὴν προστασίαν τοῦ τὸν γέροντα κ. Καλλιφρονᾶν, οὗ τὸ σῶμα οὐδέποτε πρὸς αὐτοὺς ἔλαβε ὑποχρέωσιν τινὰ ἢ σχέσιν.

* *

Ἐκ τῶν καταστημάτων «Ἀνδρέου Κορομηλᾶ καὶ Κοραῆ» ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις **Καλολογίας** ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ κ. Ζαλούχου. Οἱ ἀναγνώσται παρακαλοῦνται νὰ προσέχωσι πολὺ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ βιβλίου πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ἡ ζέστη τὰ κεφάλια τοῦ κόσμου νεροουλᾷ, ἀπὸ τὴν τόση λαύρα καὶ τὸ ζιτζίλι σκάζει, καὶ ἐμεῖς μὲς σ' τῆς βουλῆς μας τὴν θαλαμῆν σφαῖρα σκοτόνομε τῆς ὥραις καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα.

Ἐδῶ ὁ Τροβατόρος, ἐκεῖ ἡ Παντομίμα, ἐντεῦθεν Ἀχθοφόρος, ἐκεῖθεν Ὀρφαναί, ἐνῶ ἐμᾶς μᾶς τρώγει ἡ ζέστη καὶ ἡ λιμνα, χωρὶς κἂν μία ὥρα νὰ δοῦμε καφφενέ.

Δὲν μένει ἄλλο γλέντι ἡμῶν τῶν βουλευτῶν, παρὰ τὸ σωματεῖον τῶν φουσανελλοφόρων, ὁ Πρόεδρος, ὁ Τράκας, κλωτσιαῖς, βρισίδι, ζάλι, καὶ τοῦ Ἀργυροπούλου καὶ Χοῖδᾶ ἡ πάλι.

Ἀπ' τῇ βουλῇ ἀμέσως εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, καὶ ἀπ' τὰ ξενοδοχεῖα ἀμέσως σ' τὴν βουλῇ, χωρὶς νὰ σταματοῦμε εἰς τὰ οὐροδοχεῖα, καὶ ἀδιάκοπη παρλάτα καὶ Κωστήδες τρελλοί.

Καὶ δὸς του πιά καυγάδες περὶ παντοίων νόμων, περὶ καπνῶν, πυρείων καὶ ἄλλων περιδρόμων, χωρὶς πολλοὶ νὰ νοιώθουν τί διάβολο συμβαίνει, καὶ ὅμως καθεὶς μας κάνει πῶς τὰ καταλαβίνει.

Ἀφίνουμε μονάχῃ τὴν ἔρημη στάφιδα, μουσκεύομε ἀπ' τῇ ζέστῃ καὶ ἀπὸ τὸν ἰδρώτα, νὰ φέρωμεν τὸν πλοῦτον εἰς τὴν πτωχὴν πατρίδα, νὰ χύσωμεν εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας τὰ φῶτα.

Καὶ ὅμως μᾶς ὑβρίζουν ἐφημερίδες τόσαις καὶ ὅσα πέρν' ἡ σκούπα λὲν καὶ γιὰ μᾶς ἢ γλώτταις, καὶ ἂν ποτὲ κανένας μικρὸ ρουσφέτι πάρῃ, «Ἐβούλιζε τὸ ἔθνος» φωνάζουν σὰν γαϊδάροι.

Ὅμως αὐτὰ τὰ λόγια γιὰ μᾶς δὲν εἶνε νέα, καὶ εἰς θυσίας δείγμα καὶ πατριωτισμοῦ θὰ πέσωμεν ἐφέτος ὡς θύματα γενναῖα ἐπὶ τοῦ προσφίλους μας προϋπολογισμοῦ.